

מועד הגשה – 30 במרץ 2026.
מהות התביעה – כספית, צווי עשה.
סכום התביעה – לפחות 2.5 מיליון שקלים.
הבקשה פטורה מאגרה, לפי תקנה 20(31) לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.
אין הליך נוסף בקשר למסכת עובדתית דומה שהמבקשים צד לו.

בעניין:

1. שרה שפירא

נושאת תעודת זהות מס' 300307014
מרחוב שער ציון 28, חולון 5851128
מספר טלפון: 052-6346330

2. בני שפירא

נושא תעודת זהות מס' 034302117
מרחוב שער ציון 28, חולון 5851128
מספר טלפון: 050-6622320

על ידי באי כוחם עורכי הדין
גיל רון (מ.ר. 14921) ונדב מיארה (מ.ר. 60349)
ממשרד גיל רון, קינן ושות', עורכי דין

ועורכי הדין ד"ר שי נ. לביא (מ.ר. 43428) ונועה מלצר צ'רנוברודה (מ.ר. 56334)
מהקליניקה לתובענות ייצוגיות, הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל-אביב

שכתובתם לצורך ההליך תהיה אצל גיל רון, קינן ושות'
מגדל המוזיאון, רחוב ברקוביץ 4, תל-אביב 6423806
מספר טלפון: 03-6967676; מספר פקס: 03-6967673
דואר אלקטרוני: office@ronlaw.co.il

המבקשים

- נ ג ד -

1. **רשת קהילה ופנאי**, עמותה רשומה מס' 580385235
מרחוב הצורף 5, חולון 5885633
מספר טלפון: 077-7715353

2. **עיריית חולון**
מרחוב ויצמן 58, חולון 5837309
מספר טלפון: 03-5027222; מספר פקס: 03-5027045

המשיבות

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

הזמנה לדין

אל: המשיבות

הואיל והמבקשים הגישו נגדכן בקשה לאישור תובענה כייצוגית, הנכח מוזמנות להגיש כתב תשובה תוך 90 ימים ממועד המצאת הזמנה זו. אם לא תגישו כתב תשובה, בהתאם לתקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה למבקשים זכות לקבל פסק דין או החלטה שלא בפניכן.

- (א) לאשר למבקשים להגיש תובענה ייצוגית נגד המשיבות, עמותת רשת קהילה ופנאי ועיריית חולון (שיכוננו בבקשה זו גם עמותת קהילה ופנאי והעירייה), בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: חוק תובענות ייצוגיות);
- נוסח התובענה הייצוגית שאת הגשתה מבוקש לאשר מצורף לבקשה זו כנספח 1;
- (ב) לקבוע, בהתאם לסעיפים 10 ו-14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, כי התובענה תוגש בשם כל אדם ששילם עבור חוג במרכז קהילתי בעיר חולון שאינו המרכז הקהילתי מקהיל"ת, החל משבע שנים לפני הגשת בקשה זו ועד למועד הגשתה לאחר אישורה כייצוגית;
- (ג) לקבוע, בהתאם לסעיפים 4(א)(1) ו-14(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, כי המבקשים יהיו התובעים המייצגים, וכי באי כוח המבקשים יהיו באי הכוח המייצגים;
- (ד) לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות, כי המעשים המתוארים בבקשה זו מגבשים עילת תביעה מכוח חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: חוק איסור הפליה), וכל עילה נוספת העולה מן העובדות שבבקשה זו;
- (ה) לקבוע, בהתאם לסעיף 14(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, כי אלה יהיו הסעדים בתובענה הייצוגית -
- (1) הטלת איסור על עמותת קהילה ופנאי ועל עיריית חולון לקבוע לחוגים המיועדים לציבור החרדי במרכזים הקהילתיים בעיר חולון, מחיר נמוך מזה שנקבע לציבור הכללי;
 - (2) הטלת איסור על עיריית חולון להעניק סבסוד או מימון לחוגים המיועדים לציבור החרדי, אשר אינו ניתן לחוגים המיועדים לציבור הכללי;
 - (3) פיצוי חברי הקבוצה בגין נזקים ממוניים ולא ממוניים שנגרמו להם בשל הפלייתם לרעה במחירי החוגים;
 - (4) מינוי בעל תפקיד אשר יפקח על ביצוע פסק הדין; וכן
 - (5) כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, בהתאם לסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות;
- (ו) להורות, בהתאם לסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות, כי ההחלטה בבקשה זו תפורסם באופן שייקבע על ידי בית המשפט הנכבד, לרבות פרסום באתרי האינטרנט של המשיבות, תליית מודעות במרכזים הקהילתיים בעיר ומשלוח הודעות אישיות לטלפונים ולכתובות הדואר האלקטרוני של חברי הקבוצה הרשומים אצל העמותה והעירייה, וכי הן יישאו בעלות הפרסום ומשלוח ההודעות;
- (ז) לאשר, בהתאם לסעיף 13 לחוק תובענות ייצוגיות, את התובענה כתובענה ייצוגית, בנוסח המוצע או בכל שינוי עליו בית המשפט הנכבד יחליט, הכול כפי שייראה בעיני בית המשפט הנכבד ראוי לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של התובענה הייצוגית והגשמת מטרות חוק תובענות ייצוגיות; וכן
- (ח) לחייב את העמותה והעירייה בהוצאות.

חלק ראשון – מבוא

1. עמותת קהילה ופנאי מפעילה מסגרות פנאי, קהילה, תרבות וספורט בעיר. החוגים שמפעילה העמותה מתקיימים במרכזים קהילתיים. בקביעת מחירי החוגים, הציבור הלא חרדי מופלה לרעה. הדבר מתאפשר כתוצאה מהחלטת העירייה לסבסד חוגים המיועדים לציבור החרדי.
2. בשכונת תל גיבורים בעיר, עמותת קהילה ופנאי מפעילה את המרכז הקהילתי התורני מקהל"ת, המיועד לקהל החרדי בעיר, ומכונה מתנ"ס מקהלות. מחירי החוגים במרכז התורני נמוכים בעשרות אחוזים ממחירי חוגים מקבילים במרכזים קהילתיים אחרים בעיר. למשל, מחיר חוג התעמלות קרקע במרכז התורני עומד על 132 ש"ח לחודש, ואילו מחיר חוג מקביל במרכז הקהילתי הסמוך, המתקיים באותה תדירות ובמשך פרקי זמן זהים, עומד על 176 ש"ח. מחיר חוג מחול לגיל הרך במרכז התורני עומד על 132 ש"ח לחודש, ובמרכזים האחרים – 190 ש"ח.
3. התנהלות זו מהווה הפרה ברורה של חוק איסור הפליה. חוק זה אוסר על מי שעיסוקו במתן שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, להפלות על בסיס השתייכות לקבוצה דתית או על בסיס השקפה.
4. המשיבות מודות בעובדות אלה. לטענתן, העירייה מסבסדת את החוגים במרכז התורני, ובשל כך מחירם לתושבים נמוך יותר. הן מנסות להצדיק את הסבסוד בטענה שהציבור החרדי סובל מחולשה כלכלית.
5. לא ניתן לקבל זאת. גישה זו חותרת תחת מושכלות יסוד של עקרון השוויון. לא ניתן להעניק הנחה גורפת על יסוד השתייכות לקבוצה דתית. זהו קריטריון פסול, הפוגע בתושבי העיר שאינם משתייכים לציבור החרדי. מותר להעניק הנחה לתושבים אשר נמצא, לאחר בדיקה, כי מצבם הכלכלי מצדיק זאת. ואולם, בעיר חולון כל בני ובנות החברה החרדית, מעני ועד עשיר, נהנים מהטבה כלכלית משמעותית הניתנת לציבור החרדי בלבד, ללא בחינה כלשהי. זוהי הפליה לטובת הציבור החרדי, על יסוד השתייכותו לקבוצה זו. הדבר אסור.
6. העמותה והעירייה מנסות להצדיק את פערי המחירים בטענה כי הציבור החרדי סובל ממחסור באפיקי בילוי. ספק אם הטענה נכונה. גם אם היה בה ממש, היא אינה מכשירה את ההפליה. לכל היותר הדבר עשוי להצדיק הפעלה של מרכז קהילתי המיועד לאוכלוסייה זו. הדבר אינו מצדיק הפליה במחירי החוגים.
7. הליך זה נועד להביא להפסקת ההפליה במחירי החוגים, ולפיצוי חברי הקבוצה – תושבים לא חרדיים אשר נאלצו לשלם מחיר גבוה יותר עבור החוגים.

חלק שני – המשיבות מפלות לטובת הציבור החרדי במחירי חוגים המוצעים לתושבי העיר חולון

8. קהילה ופנאי מאוגדת כעמותה רשומה, והיא נשלטת על ידי עיריית חולון. היא הוקמה בשנת 2001 על ידי עיריית חולון והחברה למתנ"סים, חברה ממשלתית שעוסקת בנושאי חברה, תרבות וספורט. עמותת קהילה ופנאי מפעילה מסגרות פנאי, קהילה, תרבות וספורט עבור תושבי חולון. במרכזים הקהילתיים שמפעילה הרשת ברחבי העיר מתקיימים חוגים בתחומים שונים, בהם ספורט ותנועה, מחול, אמנויות הבמה, טכנולוגיה ועוד. ראש העיר חולון, מר שי קינן, מכהן כיושב ראש הנהלת העמותה. לפי הדוחות הכספיים של עמותת קהילה ופנאי לשנת 2024, הכנסותיה לשנה זו עמדו על כ-137 מיליון ש"ח, מתוכם כ-37 מיליון ש"ח מקורם בהקצבות מעיריית חולון.
- העתק עמוד "חברות בת" באתר עיריית חולון מצורף לבקשה זו כנספח 2.
- דוחות כספיים של עמותת קהילה ופנאי לשנת 2024 מצורפים לבקשה זו כנספח 3.

9. עמותת קהילה ופנאי הקימה לפני כ-15 שנים בשכונת תל גיבורים את מתנ"ס מקהלות. המרכז נועד לשרת את הציבור החרדי בעיר. באתר האינטרנט של עיריית חולון נאמר כי "צוות המרכז בשיתוף עם רבני העיר ונציגי השכונות פועל על מנת לתת מענה איכותי ומקצועי לקהילה בחולון, על פי תורת ישראל הקדושה וצרכי הקהילה". כן נאמר כי המרכז זכה להסכמתם ולתמיכתם של הרבנים הראשיים של העיר. מבנה המרכז, אשר שופץ לפני כארבע שנים, כולל חדרי חוגים רבים, אולם רב תכליתי רחב ידיים, חדר לטיפולים רגשיים, חדר מקצועי המשמש לצילום ולהפקה, וספרייה תורנית הכוללת ספרות המותאמת לציבור התורני, וכן ספרות קודש. העתק עמוד מתנ"ס מקהלות באתר האינטרנט של עיריית חולון מצורף לבקשה זו כנספח 4.
10. המרכז הקהילתי התורני צמוד למרכז קהילתי אחר, מתנ"ס קליין, המקיים פעילויות המיועדות לכלל תושבי העיר. עמותת קהילה ופנאי מקיימת גם את הפעילות במתנ"ס קליין.
11. נוסף על החוגים המתקיימים במבנה מתנ"ס מקהלות, המרכז התורני מפעיל שלוחה בשכונת קריית שרת. עמותת קהילה ופנאי מנהלת גם פעילות זו.
12. מחירי החוגים במרכז התורני נמוכים בעשרות אחוזים ממחירי חוגים מקבילים במרכזים קהילתיים אחרים בעיר.
13. לדוגמה, בשנת תשפ"ה מחיר חוג התעמלות קרקע במרכז התורני עמד על 125 ש"ח לחודש, עבור שיעור שבועי בן 45 דקות. שכר הלימוד עבור חוג התעמלות קרקע זהה בהיקפו בששת המרכזים הקהילתיים האחרים שהציעו את החוג, לרבות מתנ"ס קליין הצמוד למרכז התורני, עמד על 168 ש"ח. אותה השוואה ביחס לחוג התעמלות קרקע המתקיים פעמיים בשבוע, מעלה תמונה דומה – 165-170 ש"ח במרכז התורני, לעומת 235 ש"ח במרכזים אחרים.
- אסמכתאות למחירי חוגי התעמלות קרקע בשנת תשפ"ה, מאתר רשת קהילה ופנאי, מצורפות לבקשה זו כנספח 5.
14. ועוד, בשנת תשפ"ה מחיר חוג קפוארה במתנ"ס מקהלות עמד על 135 ש"ח, עבור שיעור שבועי בן 45 דקות. שכר הלימוד עבור חוג קפוארה בהיקף זהה, בחמשת המרכזים הקהילתיים האחרים המציעים את החוג (לרבות מתנ"ס קליין), עמד על 168-181 ש"ח. אסמכתאות למחירי חוגי קפוארה בשנת תשפ"ה, מאתר רשת קהילה ופנאי, מצורפות לבקשה זו כנספח 6.
15. אלה שתי דוגמאות לתופעה רחבה. ההפליה נוהגת במגוון חוגים נוספים. לצורך הכנת בקשת האישור נערך מיפוי השוואתי של כל החוגים לגיל הרך, לילדים ולנוער שהוצעו במתנ"ס מקהלות בשנת תשפ"ה, לצד החוגים המקבילים שהוצעו ביתר המרכזים הקהילתיים של קהילה ופנאי. עיון בנתונים מעלה פערים עקביים לטובת הציבור החרדי, המעידים על פרקטיקה של הפליה במחירים. תמונה דומה התקבלה מהשוואת החוגים לגיל הרך, לילדים, לנוער ולמבוגרים, נכון לשנת תשפ"ו.
- תדפיסי טבלאות מיפוי החוגים מצורפים לבקשה זו כנספח 7. אסמכתאות למחירי החוגים ניתנות לעיון בקישור זה.
16. הנה, חוגים עבור הציבור התורני זולים בעשרות אחוזים, לעומת אותם חוגים המוצעים לציבור הכללי. לא ניתן לקבל זאת.
17. ביום 18 במאי 2025 פנו עורכי דין מהקליניקה לתובענות ייצוגיות באוניברסיטת תל אביב אל מר קינן, ראש העיר חולון, ואל מר מוטי כהן, המנהל הכללי של עמותת קהילה ופנאי, והעמידו אותם על כך שמדובר בהפליה פסולה. עוד נאמר כי הקליניקה בוחנת אם יש מקום לנקוט הליכים בעניין זה, והתבקשה התייחסות העירייה וקהילה ופנאי.

העתק מכתב הקליניקה לתובענות ייצוגיות אל ראש העיר חולון ואל מנכ"ל רשת קהילה ופנאי מיום 18 במאי 2025, מצורף לבקשה זו כנספח 8.

18. ביום 29 במאי 2025 התקבלה תשובת עיריית חולון. במכתב התשובה נטען כי עמותת קהילה ופנאי קובעת את מחירי החוגים. לצד זאת, העירייה מסרה כי המחלקה לתרבות תורנית בעירייה מסבסדת את פעילות החוגים לציבור החרדי, משום שלקהילה זו אין מענה מתאים במרכזים הקהילתיים הרגילים או באפיקי בילוי ותרבות חלופיים. עוד צוין כי הציבור החרדי חלש כלכלית ברובו, וכי תמחור החוגים נועד לעודד השתתפות של משפחות ברוכות ילדים בחוגים. כטעם נוסף לפערי המחיר, נטען כי מדריכי החוגים במתנ"ס מקהלות פועלים בשכר מופחת, "מתוך שליחות או זהות קהילתית".

העתק תשובת עיריית חולון מיום 29 במאי 2025 מצורף לבקשה זו כנספח 9.

19. עמותת קהילה ופנאי השיבה ביום 9 ביוני 2025. במכתב התשובה ניתנו הסברים דומים. העמותה הוסיפה כי ראש העיר הוא יושב ראש הדירקטוריון שלה, וכי כל החלטה שהתקבלה לעניין הנחות גובתה בהחלטת דירקטוריון או בישיבות הנהלת הרשת. עוד נאמר כי מתוך מחויבות מתמשכת לשקיפות, הוגנות ורגישות ציבורית, הרשת תבצע בתקופה הקרובה בחינה מחודשת של אופן סיווג הנחות, המדדים לתמחור והקריטריונים להנגשה כלכלית.

העתק תשובת קהילה ופנאי מיום 9 ביוני 2025 מצורף לבקשה זו כנספח 10.

20. חלפו חודשים רבים. ככל הידוע למבקשים, לא נעשה דבר. ההפליה מונהגת גם בשנת הלימודים הנוכחית.

21. ביום 21 בספטמבר 2025, סמוך לאחר פתיחת שנת הלימודים הנוכחית, פורסמה ברשת החברתית פייסבוק, בעמוד "פורום חולון – הבית של חולון", רשומה בה הוצגה ההפליה במחירי החוגים. בתגובת עמותת קהילה ופנאי נאמר כך – "מדיניות המחירים במרכז קהילתי מקהלות נקבעה כאשר הוקם המרכז והציע לראשונה שירותים לקהל שלא נהג להשתתף בחוגים. על מנת לעודד רישום ולקדם את המרכז ואת אורח החיים הבריא בקהילת היעד, הוחלט על ידי הנהגת העיר והרשת הקודמות, כי מחירי החוגים במרכז יסובסדו על ידי הרשות (המחלקה לתרבות תורנית). כיום הנושא הובא לדיון נוסף, ואנחנו בוחנים אותו מחדש. יש לציין, כי עם השנים, פער המחירים צומצם והמגמה היא שהוא ימשיך להצטמצם עד שישווה למחירי כלל מרכזי הרשת".

העתק רשומה מיום 21 בספטמבר 2025 בעמוד "פורום חולון – הבית של חולון" ברשת פייסבוק, מצורף לבקשה זו כנספח 11.

22. מכל אלה עולה הודאה מפורשת של עמותת קהילה ופנאי והעירייה בביצוע הפליה משך שנים.

23. חלפו כ-15 שנים ממועד הקמת מתנ"ס מקהלות. בחינת מחירי החוגים לשנת תשפ"ו, מעלה כי ההפליה הפסולה נמשכת. מחיר חוג התעמלות קרקע במרכז התורני (מתנ"ס מקהלות) עומד כיום על 132 ש"ח לחודש, עבור שיעור שבועי בן 45 דקות. במרכזים הקהילתיים האחרים, המחיר לחוג זהה בהיקפו עומד על 176 ש"ח. מחיר חוג קפוארה במרכז התורני עומד על 142 ש"ח, עבור שיעור שבועי בן 45 דקות. במרכזים הקהילתיים האחרים, המחיר לחוג זהה בהיקפו עומד על 176 ש"ח. ועוד, המחיר החודשי לחוג מחול לגיל הרך במרכז התורני, עומד על 132 ש"ח עבור שיעור שבועי בן 45 דקות, ובמרכזים האחרים – 176-195 ש"ח.

אסמכתאות למחירי חוגי התעמלות קרקע בהיקף שבועי של 45 דקות בשנת תשפ"ו, מאתר עמותת קהילה ופנאי, מצורפות לבקשה זו כנספח 12.

אסמכתאות למחירי חוגי קפוארה בשנת תשפ"ו בהיקף שבועי של 45 דקות, מאתר עמותת קהילה ופנאי, מצורפות לבקשה זו כנספח 13.

אסמכתאות למחירי חוגי מחול לגיל הרך בשנת תשפ"ו בהיקף שבועי של 45 דקות, מאתר עמותת קהילה ופנאי, מצורפות לבקשה זו כנספת 14.

24. המבקשים הם בני זוג, תושבי חולון, אשר הופלו לרעה כתוצאה ממדיניות העירייה וקהילה ופנאי. בשנת תשפ"ה הם רשמו את בתם תמר לחוג מחול יצירתי לגיל הרך, שהתקיים במרכז רעים למחול ותנועת הגוף. עבור החוג הם שילמו סכום של 181 ש"ח בחודש. התשלום החודשי עבור חוג מחול מקביל במרכז התורני, עמד על 125 ש"ח (נספח 7 לבקשה זו). כשנודע למבקשים על כך שהם הופלו לרעה ביחס לתושבים חרדיים, הם חשו קיפוח, חוסר צדק, כעס ותסכול. כבת למשפחה מרובת נפשות ודלת אמצעים, מבקשת מס' 1, גברת שרה שפירא, חשה כי ההפליה מקוממת אותה.

קבלות על תשלום עבור חוג מחול עבור בתם של המבקשים מצורפות לבקשה זו כנספת 15.

25. לסיכום חלק זה, משך שנים נהוגה הפליה לטובת הציבור החרדי במחירי חוגים ברשת קהילה ופנאי. עמותת קהילה ופנאי ועיריית חולון מודות בכך.

חלק שלישי – עילת התביעה – הפרת חוק איסור הפליה

26. סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה קובע כי "מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי או הורות". סעיף 3(ג) לחוק קובע הגדרה רחבה למונח "מי שעיסוקו" – "לרבות בעלים, מחזיק או מנהל של עסק, וכן האחראי בפועל על הספקת המוצר או השירות הציבורי או על הפעלת המקום הציבורי או הכניסה אליו".

27. "מקום ציבורי" מוגדר בסעיף 2 לחוק איסור הפליה כך – "כל מקום המיועד לשימוש הציבור, לרבות...". "שירות ציבורי" מוגדר באותו סעיף כך – "שירותי תחבורה, תקשורת, אנרגיה, חינוך, תרבות, בידור, תיירות ושירותים פיננסיים, המיועדים לשימוש הציבור".

28. לא תיתכן מחלוקת על כך שהחוק חל על חוגים הנערכים במרכזים קהילתיים (מתנ"סים). החוגים מהווים שירותי חינוך ותרבות, ועל כן הם נכנסים להגדרת שירות ציבורי. מעבר לכך, המרכזים הקהילתיים מיועדים לשימוש הציבורי, ועל כן הם מקום ציבורי, כהגדרת מונח זה בחוק. לפי כל אחת מחלופות אלה, יש תחולה לחוק איסור הפליה.

29. הפליה לרעת הציבור הכללי, ולטובת הציבור החרדי, מהווה הפליה "מחמת ... קבוצה דתית".

30. בתא"מ (שלום ראש"צ) 15978-06-17 ויצמן נ' עיריית ראשון לציון (נבו 1.8.2018), נקבע כי הקצאת שעות נפרדות לציבור הדתי-תורני בלבד בספרייה ציבורית, מהווה הפליה מחמת השתייכות לקבוצה דתית. כך נפסק – "האיסור על הפליה מחמת 'קבוצה דתית' מתייחס הן להפליה כתוצאה מהשתייכות לקבוצה דתית והן להפליה כתוצאה מאי השתייכות לקבוצה כזו. המושג 'קבוצה דתית', כך נראה, כולל בתוכו, למצער, חתכי אוכלוסיה מוכרים ומזוהים בציבוריות הישראלית אשר יש להם מכנה משותף הקשור להתייחסות לדת. לפיכך, ברי כי הבחנה על יסוד היותו של אדם דתי, חילוני, חרדי, מסורתי וכיוצא בזה היא הבחנה על יסוד השתייכות לקבוצה דתית (או אי השתייכות לקבוצה כזו)". הדברים יפים לענייננו. הן הציבור החרדי, הן הציבור שאינו חרדי, מהווים קבוצה דתית לצורכי חוק איסור הפליה.

31. זוהי גם הפלייה "מחמת ... השקפה", שנאסרה אף היא. בת"צ (מחוזי י-ם) 2356/08 **יסעור נ' אגד - אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ**, פסקה 12 (נבו 27.9.2012), אושרה תובענה ייצוגית בגין קביעת מחיר נמוך לנסיעה בקווי אוטובוס שבהם נהגה הפרדה בין גברים לנשים. נקבע כי העובדה שנוסע שהשקפתו איננה תומכת בנסיעה בהפרדה, נאלץ לצרוך את אותו שירות בתנאים נחותים, מהווה הפליה. בענייננו, תושבים שהשקפתם איננה תואמת את זו של הציבור החרדי, נרשמים לחוגים במרכזים הקהילתיים הכלליים ולא במרכז התורני. בשל בחירה זו, הנובעת מהשקפתם, הם נאלצים לשלם מחיר גבוה יותר עבור חוגים.
32. פסיקה נוספת החילה את חוק איסור הפליה על גביית מחיר שונה, מקבוצות הנבדלות זו מזו באחד הקריטריונים הקבועים בחוק איסור הפליה. ראו ת"צ (מחוזי מרכז) 8214-05-14 **מירב נ' אי.די. אי. חברה לביטוח בע"מ** (נבו 23.8.2018) (להלן: עניין **מירב**).
33. סעיף 5(א) לחוק איסור הפליה קובע כי "מעשה או מחדל בניגוד לסעיפים 3 ו-4 הם עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליהם, בכפוף להוראות חוק זה".
34. יש לראות הן את עמותת קהילה ופנאי, והן את עיריית חולון, כגורמים המעוולים יחד ולחוד, בהתאם לסעיף 11 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]. העמותה מספקת את השירות הציבורי ומפעילה את המקום הציבורי. היא מפעילה את החוגים וקובעת את מחיריהם. אשר לעיריית חולון – היא מספקת את החוגים באמצעות העמותה, כחלק מהשירותים העירוניים הניתנים על ידיה כרשות מקומית – ראו למשל חוק הרשויות המקומיות (מנהל יחידת נוער ומועצת תלמידים ונוער), תשע"א-2011. על כן, יש לראותה כמי שעיסוקה בהספקת השירות הציבורי ובהפעלת המקום הציבורי. מסקנה זו מתחייבת גם מההגדרה הרחבה שניתנה למונח "מי שעיסוקו" בסעיף 3(ג) לחוק איסור הפליה. לעירייה מעורבות פעילה בעוולה. המשיבות מודות כי הפליית המחיר התאפשרה הודות לסבסוד שהעירייה העניקה לחוגים במרכז התורני. מעבר לכך, לטענת העמותה, העירייה שותפה לכל החלטה שהתקבלה לעניין מתן הנחות (נספח 10 לבקשה זו). השתיים שותפות מלאות לפרקטיקת ההפליה. לאור כל אלה, יש לראות בעירייה אחראית בפועל על הספקת השירות הציבורי והפעלת המקום. לדיון באחריות רשות מקומית ועמותה המשמשת זרוע ביצועית שלה להפרת חוק איסור הפליה, ראו ע"א 8956/17 **מנסור נ' המועצה המקומית כוכב יאיר צור יגאל**, פסקה 74 לחוות הדעת של השופטת ברק-ארז (נבו 14.1.2021) (להלן: עניין **מנסור**).
35. חובת עיריית חולון להימנע מהפליה מקבלת משנה תוקף, לאור היותה גוף ציבורי, הכפוף לדיני המנהל הציבורי, ובכלל זה לחובה לפעול בשוויון. הדבר נכון גם ביחס לעמותת קהילה ופנאי, בהיותה גוף דו-מהותי – ראו עניין **מנסור**, פסקאות 41-42 לחוות הדעת של השופטת ברק-ארז. כן ראו בג"ץ 986/05 **פלד נ' עיריית תל אביב-יפו**, פסקה 8 לחוות הדעת של השופט ריבלין (נבו 13.4.2005); ע"מ 343/09 **הבית הפתוח בירושלים לגאווה וסובלנות נ' עיריית ירושלים**, פ"ד סד(2) 1, 37 (2010).
36. כאמור, במענה לפניית הקליניקה לתובענות ייצוגיות, המשיבות הציגו הסברים שונים לפרקטיקה המפלה שהן מנהיגות. הן נתלו במצב הכלכלי של האוכלוסייה החרדית, בצרכים התרבותיים הייחודיים של אוכלוסייה זו, וכן בהסתפקות המדריכים במתנ"ס מקהלות בשכר נמוך (נספחים 9-10 לבקשה זו). הסברים אלה כושלים. אין בכוחם להכשיר את ההפליה הפסולה.
37. לא ניתן להצדיק את ההפליה בטענה כי הציבור החרדי סובל מחולשה כלכלית. זוהי טענה גורפת, המתייחסת למצבו הכלכלי של הציבור החרדי כמקשה אחת, וחוטאת בראייה סטריאוטיפית. מתן הנחות במחירי חוגים לתושבים נזקקים מותרת ואף ראויה. כך נוהגת ועדת ההנחות של עמותת קהילה ופנאי. היא בוחנת באופן פרטני בקשות המוגשות לה. מתן הנחה גורפת לציבור החרדי, על יסוד השתייכותו לקבוצה דתית ועל יסוד השקפתו, חורג לחלוטין מהתכלית של מתן הטבות לאוכלוסייה נזקקת. הדבר ברור.

38. הקביעה אם פרקטיקה היא מפלה, אם לאו, נעשית על יסוד השאלה אם נערכה הבחנה על פי קריטריון אסור, ולא על פי התכלית הנטענת של הבחירה בקריטריון – ת"צ (מחוזי מרכז) 40693-11-16 **אברוקין נ' חברה קדישא (גחש"א) פתח תקווה**, פסקה 69 (נבו 20.8.2024) (ערעורים על פסק הדין תלויים ועומדים – ע"א 27753-11-24, ע"א 28897-11-14). כאמור, מותר לתת הנחות לאנשים מעוטי יכולת; אך אסור לתת הנחות לציבור החרדי באופן גורף, גם אם מוצג כאילו הכוונה היא לסייע למעוטי יכולת. גישה זו עולה בקנה אחד עם הפסיקה, לפיה לא נדרשת הוכחה של כוונה להפלות על מנת להוכיח הפליה – עניין **מנסור**, פסקאות 83-84 לחוות הדעת של השופטת ברק-ארז.

39. סוגיה זו כבר נדונה על ידי בית המשפט העליון. בבג"ץ 4906/98 **עמותת "עם חופשי" לחופש דת, מצפון, חינוך ותרבות נ' משרד הבינוי והשיכון**, פ"ד נד(2) 503 (2000), נדונה הטבה שניתנה לציבור החרדי ברכישת יחידות דיור. נקבע כי "גם אם יש יסוד להערכה כי מרובים הם צרכיה של האוכלוסיה החרדית, וכי מרביות הן המשפחות הנתונות במצוקה כלכלית בקרב אוכלוסיה זו, הרי בחינת רמת ה'זכאות' ... חייבת להיעשות על-פי אמות-מידה אחידות לכלל האוכלוסיה ... כל הנזקקים לסיוע מהווים קבוצת שוויון אחת, תהא אשר תהא השתייכותם הלאומית, הדתית, הקהילתית והחברתית ... אין להבחין בין הנמנים על קבוצה זו על-פי נתון שאיננו רלוונטי למצוקה ולצורך בסיוע לדיור – השתייכותם לקהילה החרדית" (עמוד 514).

40. פסיקה זו יפה לענייננו. אם המשיבות מעוניינות להיטיב עם תושבים נזקקים – מה טוב. הן יכולות לעשות כן, באורח שוויוני. לעניין זה, השתייכות לקהילה מסוימת, לרבות הקהילה החרדית, אינה נתון רלוונטי.

41. ואכן, לעמותת קהילה ופנאי ועדת הנחות, אשר מוסמכת להעניק הנחה בתשלום לפעילויות שונות, לרבות חוגים. ההנחות ניתנות על פי נוהל הנחות והטבות של העמותה. על מי שמבקש הנחה להגיש בקשה, ולתמוך אותה במידע מתאים. על בסיס זה ועדת הנחות שוקלת אם יש מקום להעניק הנחה. על פי הנוהל, הנחות במחירי חוגים על בסיס סוציו-אקונומי ניתנות בשיעורים שבין 10% ל-20%. מלבד זאת, הרשת מציעה הנחות שונות, לרבות הנחה של 10% על רישום ילד שני ואילך לחוגים. על פני הדברים נראה כי זהו נוהל שוויוני, שאינו מביא בחשבון נתונים בלתי רלוונטיים כגון השתייכות לקבוצה דתית. אין שום הצדקה להוסיף על כך הנחה גורפת לציבור החרדי.

נוהל הנחות והטבות וטופס בקשת הנחה לשנת תשפ"ה מאתר רשת קהילה ופנאי, מצורפים לבקשה זו כנספח 16.

העתק טופס בקשת הנחה מצורף לבקשה זו כנספח 17.

42. העירייה ועמותת קהילה ופנאי טוענות עוד, כי סבסוד פעילות החוגים לציבור החרדי נובע מכך שלציבור זה אין מענה מתאים במרכזים הקהילתיים הרגילים (נספחים 9-10 לבקשה זו). טענה זו עשויה לכל היותר להצדיק הפעלה של מרכז קהילתי שפעילותו מוקדשת לציבור החרדי, והרי הדבר כבר נעשה. אין בכוח הטענה להצדיק תמחור נמוך יותר של מחיר ההשתתפות בחוגים.

43. זהו הדין גם לגבי הניסיון להצדיק את ההפליה, בטענה שאין לציבור החרדי מענה באפיקי בילוי ותרבות חלופיים. הדין אינו מכיר בהצדקה שכזו. הרבה מעבר לדרוש, הציבור החרדי בחולון נהנה משפע פעילויות תרבות, נוסף על הפעילות הברוכה של המרכז התורני. המחלקה לתרבות תורנית של העירייה מקיימת בעיר פעילויות מגוונות, וביניהן מופעי זמר וקונצרטים, הצגות, הרצאות וסדנאות, קייטנות, פעילות בבריכות העירוניות, ועוד.

עמוד "תרבות תורנית" באתר עיריית חולון מצורף לבקשה זו כנספח 18.

44. כתירוץ נוסף להפליית המחירים, העירייה וקהילה ופנאי טוענות כי המדריכים במרכז התורני פועלים מתוך שליחות, ועל כן מסתפקים בשכר מופחת (נספחים 9-10 לבקשה זו). גם אם הייתה אמת בטענה, לא בה טמון ההסבר להפליה. הרי עיריית חולון וקהילה ופנאי מודות בפה מלא, כי פערי המחיר נובעים ובראש ובראשונה מהחלטת העירייה לסבסד את החוגים במרכז התורני, על מנת להיטיב עם הציבור החרדי.

45. מעבר לכך, יש להטיל ספק בטענה כי המדריכים במרכז התורני מוכנים להסתפק בשכר מופחת. למיטב ידיעת המבקשים, עמותת קהילה ופנאי אינה עורכת משא ומתן עם המדריכים בנוגע לשכרם. המדריכים במרכזים הקהילתיים, לרבות המרכז התורני, מקבלים שכר השווה לשיעור קבוע ואחיד מתוך דמי ההשתתפות המשולמים על ידי הנרשמים. על כן, אם מדריך במרכז התורני משתכר סכום נמוך מכל משתתף בהשוואה למרכזים האחרים, הדבר אינו נובע מנכונותו להסתפק בשכר נמוך, אלא מכך שהרשת החליטה לקבוע דמי השתתפות נמוכים יותר לחוגים במרכז התורני. לפיכך, השכר הנמוך נגזר מדמי ההשתתפות הנמוכים, ולא להיפך. מעבר לכל אלה, גם אם תוכח הטענה בדבר נכונות המדריכים להסתפק בשכר מופחת, אין בכך הצדקה להפליה הפסולה. ההפליה נובעת מהתוצאה. אסור לקיים את אותה פעילות במחיר שונה, עבור ציבור חרדי וציבור אחר.

46. ועוד, השוואת מחירי החוגים שנערכה לצורך בקשת האישור, מלמדת על אחידות רבה במחירי החוגים במרכזים הקהילתיים, כמו גם על אחידות במחירי החוגים (המוזלים) במרכז התורני. כך למשל, חמשת חוגי המחול שהוצעו בשנת תשפ"ה במרכז התורני, ואשר התקיים בהם מפגש אחד בן 45 דקות בשבוע, עלו 125 ש"ח לחודש. לעומת זאת, עלות של 13 חוגי מחול בהיקף זהה שהתקיימו במרכזים הקהילתיים האחרים, עמדה על 181 ש"ח. שני חוגי מחול נוספים בהיקף זהה עלו 159 ו-185 ש"ח. האחידות במחירי החוגים מעידה כי מחיר החוג אינו נגזר מעלויות קונקרטיות, כמו שכר המדריך, ארנונה, עלות שירותי ניקיון ותחזוקה או עלויות תפעול אחרות. הוא נקבע באופן רוחבי, המיטיב בעקביות עם הציבור החרדי.

47. לסיכום חלק זה, בקביעת מחירים לחוגים לציבור החרדי במרכז התורני, הנמוכים ממחירי חוגים מקבילים במרכזים הקהילתיים האחרים בעיר, עיריית חולון וקהילה ופנאי מפרות את חוק איסור הפליה.

חלק רביעי – הסעדים המבוקשים

48. עילת התביעה מקימה לחברי הקבוצה זכאות לסעדים הבאים:

- (א) הטלת איסור על עמותת קהילה ופנאי ועל עיריית חולון לקבוע לחוגים המיועדים לציבור החרדי במרכזים הקהילתיים בעיר חולון, מחיר נמוך מזה שנקבע לציבור הכללי;
- (ב) הטלת איסור על עיריית חולון להעניק סבסוד או מימון לחוגים המיועדים לציבור החרדי, אשר אינו ניתן לחוגים המיועדים לציבור הכללי;
- (ג) פיצוי חברי הקבוצה בגין נזקים ממוניים ולא ממוניים שנגרמו להם בשל הפלייתם לרעה במחירי החוגים; וכן
- (ד) מינוי בעל תפקיד אשר יפקח על ביצוע פסק הדין.

49. הצורך בהטלת האיסור מובן מאליו. למרבה הצער, נדרשת התערבות בית המשפט הנכבד, על מנת לשים קץ לפרקטיקה המפלה.

50. נפגעי ההפליה זכאים לפיצוי בגין נזק ממוני, שבא לידי ביטוי בפערי המחיר. בעניין **מירב** נדונה תביעה ייצוגית בגין פרקטיקה מפלה של חברת ביטוח, שדרשה מגברים תשלום עבור שירות של החלפת גלגל, ופטרה נשים מתשלום זה. נקבע כי נגרם נזק ממוני לקבוצת המבוטחים הגברים (פסקה 54). ביחס לנזק הממוני, נפסק כי "המבחן אותו ראוי להציב הוא מה היה התשלום שהיה נדרש ממבוטחים גברים אלמלא המדיניות המפלה, כאשר ברירת המחדל היא שמהקבוצה המופלה לרעה היה נגבה אותו מחיר שנגבה מהקבוצה שזכתה ליחס המועדף" (פסקה 55). בהתאם לגישה זו, נקבע פיצוי בסכום השווה לסכום הכולל של התשלומים ששילמו גברים עבור השירות (שם). כן ראו ת"צ (מחוזי י-ם) 2356/08 **יסעור נ' אגד - אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ**, פסקאות 22-24 (נבו 30.7.2023), בו אושרה פשרה שנבחנה על בסיס הנזק המוערך, המתבטא בהפרש בין מחיר נסיעה בקו שנהגה בו הפרדה מגדרית לבין מחיר נסיעה רגילה.
51. בהתאם לכך, לחברי הקבוצה – תושבי חולון ששילמו עבור חוגים במרכזים הקהילתיים ברחבי העיר – נגרם נזק ששוויו ההפרש בין המחיר ששילמו, לבין המחיר של חוגים מקבילים שהתקיימו במרכז התורני. בהתאם לברירת המחדל שנקבעה בעניין **מירב**, יש להניח כי אלמלא המדיניות המפלה לטובת האוכלוסייה החרדית, ביתר המרכזים הקהילתיים היו נקבעים המחירים הנמוכים הנהוגים במרכז התורני. העירייה וקהילה ופנאי יוכלו לנסות ולסתור את ברירת המחדל בהליך זה, ואם הדבר יעלה בידן, ייתכן שיהיה מקום להפחית מן הנזק.
52. הנפגעים זכאים לפיצוי גם בגין נזק לא ממוני. כפי שקבע בית המשפט העליון, "חוק איסור הפליה מניח כהנחת עבודה שכאשר נגרמה הפליה במונח סעיפיו, נגרם בשל אותה הפליה נזק, וכי אותו נזק הוא בר פיצוי" – רע"א 6897/14 **רדיו קול ברמה בע"מ נ' קולך - פורום נשים דתיות**, פסקה 61 לחוות הדעת של השופט דנציגר (נבו 9.12.2015) (להלן: **עניין קול ברמה**). בהתאם להלכה זו, הפליית התושבים המשתייכים לציבור הכללי, על בסיס השתייכות לקבוצה דתית ועל יסוד השקפה, פוגעת בכבודם. היא מסבה לחברי הקבוצה תחושות עלבון, כעס ותסכול. היא יוצרת תחושה כי לא כל התושבים שווים בפני העירייה ועמותת קהילה ופנאי, וכי תושבים שאינם חרדים שווים פחות. זהו נזק בר פיצוי.
53. בשלב הדיון בבקשה לאשר את התובענה כייצוגית, אין צורך להעמיק בחישוב הנזק – ראו עניין **קול ברמה**, פסקה 64 לחוות הדעת של השופט דנציגר. עם זאת, המבקשים נדרשים לציין את מספר חברי הקבוצה, את הסכום המשוער של תביעות חברי הקבוצה, ואת האופן שבו הוערך סכום זה. ראו תקנות 2(א) ו-2(א)(7) לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010 (להלן: תקנות תובענות ייצוגיות).
54. להערכת המבקשים, בשבע השנים האחרונות אלפי תושבים שילמו עבור חוגים שנערכו במרכזים הקהילתיים של קהילה ופנאי מחיר גבוה מהמחיר שנגבה עבור חוגים מקבילים שנערכו במתנ"ס מקהלות. המבקשים מעריכים כי הנזק האישי הממוני, המתבטא בפער המחירים בין החוגים, עומד על כ-500 ש"ח לשנה לכל משתתף בחוג. לפיכך, הנזק הממוני הכולל של חברי הקבוצה עומד על מיליוני ש"ח.
55. אשר לנזק הלא ממוני שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה – כפי שצוין בעניין **קול ברמה**, מלאכת חישוב הפיצוי מעוררת שאלות מורכבות, נוכח העובדה שמדובר בתחושות סובייקטיביות (פסקה 64 לחוות הדעת של השופט דנציגר). הפליית המחיר לטובת הציבור החרדי, מעוררת בקרב האוכלוסייה המופלית לרעה תחושות של אי-צדק, אכזבה, כעס, עלבון, פגיעה בכבוד וקיפוח. לאור הזיקה המתקיימת בענייננו בין הנזק הלא ממוני לנזק הממוני, המבקשים מעריכים כי הנזק הלא ממוני לכל חבר קבוצה, עומד על כ-20% מהנזק הממוני.

56. בהתאם לתקנות 2(א)(11) ו-2(א)(12) לתקנות תובענות ייצוגיות, תשי"ע-2010, יש לציין בבקשת אישור את הגמול ושכר הטרחה המבוקשים. מבוקש לקבוע גמול למבקשים, בשיעור של 7.5% מסכום הפיצוי שייפסק לטובת הקבוצה. כן מבוקש לקבוע שכר טרחה לטובת באי הכוח המייצגים בשיעור של 25% על כל סכום שעד 5 מיליון ש"ח שייפסק לטובת הקבוצה; 20% על כל סכום בין 5 מיליון ש"ח עד ל-10 מיליון ש"ח; ו-15% על כל סכום מעל 10 מיליון ש"ח. לעניין שווי ההטבה, יש לקחת בחשבון את התועלת שתצמח עקב שינוי ההתנהלות בעתיד. לשיעורים אלה יש להוסיף מס ערך מוסף. הגמול ושכר הטרחה המבוקשים אינם כוללים שכר והוצאות בגין הדיון בבקשת האישור.

חלק חמישי – מתקיימים כל התנאים לאישור התובענה כייצוגית

57. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר תובענה זו, לפי חוק תובענות ייצוגיות. התובענה ממלאת בבירור אחר כל התנאים הדרושים לצורך אישורה כתובענה ייצוגית.

58. הקבוצה המיוצגת תכלול כל אדם ששילם עבור חוג במרכז קהילתי בעיר חולון שאינו המרכז התורני, החל משבע שנים לפני הגשת בקשה זו ועד למועד הגשתה לאחר אישורה כייצוגית. הגדרה זו כוללת גם חוגים המתקיימים במרכזים הקהילתיים, שאין חוג זה להם במרכז התורני. לעמדת המבקשים, בהיעדר הפרקטיקה המפלה, גם מחיריהם של חוגים אלה היו נמוכים יותר. מסקנה זו נובעת, בין היתר, מהדמיון במחיריהם של חוגים שונים במרכזים הקהילתיים שאינם המרכז התורני. למשל, כיום מחיר חוגי אומנויות הלחימה גידו וקפוארה במרכזים הקהילתיים שאינם המרכז התורני עומד על 176 ש"ח, עבור שיעור שבועי בן 45 דקות. מחיר חוג קפוארה בהיקף זהה במרכז התורני עומד על 142 ש"ח. במרכז זה לא מוצעים חוגי גידו. נוכח התמחור האחיד של חוגי גידו וקפוארה במרכזים הקהילתיים שאינם המרכז התורני, ברור כי לולא התמחור המפלה, גם מחירים של חוגי גידו היה נמוך יותר, ולא רק מחירים של חוגי הקפוארה. לחלופין, מבוקש לאשר את התביעה בשם קבוצה שתוגדר אחרת, בהתאם לשיקול דעת בית המשפט הנכבד.

אסמכתאות למחירי חוגי גידו בשנת תשפ"ו בהיקף שבועי של 45 דקות, מאתר עמותת קהילה ופנאי, מצורפות לבקשה זו כנספח 19. אסמכתאות למחירי חוגי קפוארה באותו היקף שבועי, צורפו כנספח 13 לבקשה זו.

59. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות מורה כי "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית...". פרט 7 לתוספת השנייה קובע כי ניתן להגיש תובענה ייצוגית בתביעה בעילה לפי חוק איסור הפליה.

60. סעיף 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן: ... (1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א)...".

61. עמדנו על עילת התביעה של המבקשים. הם שילמו 181 ש"ח לחודש עבור חוג מחול יצירתי לבתם, בשעה שמחיר חוג מקביל במרכז התורני נמוך בהרבה – 125 ש"ח. הנזק הממוני שנגרם להם, עבור קרוב לעשרה חודשי לימוד, עומד אפוא על כ-500 ש"ח. לכך מתווסף הנזק הלא ממוני, אשר מוערך, על הצד הנמוך, בסכום של 100 ש"ח.

62. כאמור, המבקשים חווים תחושות של עלבון, אכזבה, כעס, קיפוח וחוסר צדק. נעשה להם עוול. הם החליטו לייצג את חברי הקבוצה, במטרה לתקן עוול זה.

63. סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה: (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה; (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין; (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; ... (4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב". כל התנאים לאישור התביעה מתקיימים.
64. היסודות העובדתיים והמשפטיים של התובענה משותפים לכלל חברי הקבוצה. תושבי העיר שאינם משתייכים לציבור החרדי נדרשים לשלם מחיר גבוה יותר עבור חוגים המתקיימים במרכזים הקהילתיים ברחבי העיר, בעוד שתושבים מהציבור החרדי נהנים מחוגים אלה במחיר נמוך יותר. חברי הקבוצה נפגעו כולם מאותה פרקטיקה מפלה. הנזקים שנגרמו לכלל חברי הקבוצה – נזק ממוני של תשלום יתר ונזק לא ממוני הנוגע לפגיעה בכבודם ובעיקרון השוויון – נובעים ממדיניות אחת, אחידה ומתמשכת של המשיבות.
65. לשם בירור עילת התביעה, בית המשפט הנכבד יידרש לדון ולהכריע בשאלות הבאות – האם קביעת מחירים שונים לחוגים במרכז התורני ולחוגים מקבילים במרכזים קהילתיים אחרים, מהווה הפרה של חוק איסור הפליה; האם נגרם לחברי הקבוצה נזק כתוצאה מפרקטיקה זו; מהם הסעדים המגיעים לחברי הקבוצה; ועוד.
66. שאלות אלו משותפות בעיקרן לכל חברי הקבוצה. כך גם התשתית העובדתית והמשפטית, עליה מבוססת הבקשה.
67. נוכח הנימוקים שהמבקשים הציגו, אין כל ספק כי קיימת, לכל הפחות, אפשרות סבירה שהשאלות המשותפות יוכרעו לטובת הקבוצה. המסכת העובדתית מצביעה בבירור על הפליה במחירי החוגים, מחמת השתייכות לקבוצה דתית והשקפה, בניגוד לדין. המשיבות מודות בעובדות אלה, ומספקות להן תירוצים לא משכנעים.
68. תביעה ייצוגית מעמידה דרך יעילה והוגנת להכרעה בעניין. ניהול ההליך בדרך של תביעות אישיות איננו מעשי ואף חוטא לתכלית החוק. הנזק שנגרם לכל חברי קבוצה קטן, והפגיעה המצטברת בכלל התושבים משמעותית ורחבת היקף. תושב בודד לא יישא בעלויות המשפטיות הגבוהות הכרוכות בבירור תביעה מסוג זה. רבים ודאי אינם בקיאים בדיני ההפליה, וגם מטעם זה אינם יכולים לנהל הליך משפטי פרטני. מנגד, לעמותת קהילה ופנאי ולעירייה עומדים משאבים ארגוניים, כלכליים ומשפטיים בהיקף ניכר. רק הליך ייצוגי מאפשר לאזן את פערי הכוחות, ולמנוע מצב שבו הפרה נמשכת של עיקרון השוויון נותרת ללא תרופה אפקטיבית.
69. עניינם של חברי הקבוצה מיוצג ומנוהל בדרך הולמת ובתום לב. המבקשים מגישים בקשה זו במטרה להגן על זכויותיהם של חברי הקבוצה, ולהפסיק את ההפליה. לבאי כוח המבקשים ניסיון רב בניהול תביעות ייצוגיות. הם ערכו בירור מקיף של כל ההיבטים העובדתיים והמשפטיים, כפי שעולה מבקשה זו.
70. לסיכום, כל התנאים לאישור התובענה כייצוגית מתקיימים בבירור.

חלק שישי – סוף דבר

71. לאיסור על הפליה בהספקת מוצרים ושירותים חשיבות רבה. לחובה לנהוג בשוויון משנה חשיבות כשמדובר ברשות מקומית ובגופים הפועלים מטעמה. גורמים אלה אינם רשאים להפלות אדם (לטובה או לרעה) על יסוד השתייכותו לקבוצה דתית או על בסיס השקפתו. הפרקטיקה שאימצו עיריית חולון וקהילה ופנאי מפלה לרעה ציבור גדול בעיר חולון. פרקטיקה זו מופנית כלפי תושבי חולון, עוד מהגיל הרך. יש לשים לכתך קץ, ולפצות את נפגעי המדיניות המפלה.
72. בקשה זו נתמכת בתצהירים מטעם המבקשים, גברת שרה שפירא ומר בני שפירא.

73. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את התביעה כתובענה ייצוגית, בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, ולתת הוראות בקשר לניהול התביעה הייצוגית, כאמור בפתח הבקשה.

74. מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה.

			
ב/נועה מלצר צ'רנוברודה, עו"ד	ב/ד"ר שי נ. לבאי, עו"ד	נדב מיארה, עו"ד	גיל רון, עו"ד
הקליניקה לתובענות ייצוגיות הפקולטה למשפטים, אוניברסיטת תל אביב		גיל רון, קינן ושות', עורכי דין	

באי כוח המבקשים